

gang, som Skatteministeriet har foretaget af de verserende retssager, bør munde ud i, at ministeriet offentliggør de sager, som ministeriet har opgivet at føre ved domstolene. Endvidere finder Kurt Siggaard, at de kommunale skattemyndigheder herefter må genoptage ansættelserne 3 år tilbage for skatteydere med lignende indkomstforhold som i de sager, som ministeriet har opgivet.

Jeg kan oplyse, at ministeriet på baggrund af det øgede antal tabte højesteretssager – specielt i 1996 – har foretaget en gennemgang af de verserende retssager. Dette er sket med henblik på at opgive de sager, hvor det på baggrund af Højesterets skærpede holdning skønnes overvejende sandsynligt, at Skatteministeriet ikke længere vil kunne få medhold. En række sager har givet ministeriet anledning til at indgå forlig, hvorved skatteyderne har fået enten fuldt eller overvejende medhold.

Såfremt Skatteministeriet opgiver en sag, hvorved myndighedernes hidtidige praksis bliver underkendt, udsender ministeriet i overensstemmelse med principperne i TS-cirkulære 1993-9 i alle tilfælde et genoptagelsescirkulære, der gør det muligt for myndighederne at genoptage ansættelserne for skatteydere med tilsvarende beskatningsforhold 3 år tilbage regnet fra den først underkendende afgørelse. Da skattemyndighederne oftest vil have vanskeligt ved selv at finde frem til de skatteydere, hvis ansættelser kan genoptages, bliver genoptagelsescirkulærene af Told- og Skattestyrelsen suppleret med en målrettet information til de relevante skatteydergrupper om genoptagelsesmulighederne, hvilket f.eks. kan ske gennem pressemeddelelser i fag- eller brancheforeningsblade. En sådan supplerende målrettet information er gennemført af Told- og Skattestyrelsen siden slutningen af sidste år.

Jeg kan således bekræfte, at myndighederne bestræber sig på at viderekommunikere beslutninger om ikke at føre eller at standse sager, hvor denne beslutning skyldes generelle overvejelser om holdbarheden i en hidtil fulgt administrativ praksis.

Spm. nr. S 443

Til miljø- og energiministeren (13/11 98) af:
Kristian Jensen (V):

»Vil ministeren i forbindelse med kontrol af de danske dambrug forklare, om ministeren finder det vigtigst at kontrollere dambrugenes foderforbrug eller dambrugenes forurening?«

Begrundelse

I aktuelle sager vedrørende dambrugenes forurening er det stadig den anvendte mængde foder, der ligger til grund for domsafsigelse. Spildprocenten for foder er i dag langt lavere end tidligere, hvormed en given mængde foder i dag vil medføre lavere miljøbelastning end for bare få år tilbage.

Svar (27/11 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Kontrollen med dambrugenes foderforbrug er ikke et mål i sig selv, men derimod et middel til at regulere dambrugenes forurening. Der er for det enkelte dambrug i henhold til dambrugsbekendtgørelsen fastsat et maksimalt årligt foderforbrug. Reguleringen gennem bekendtgørelsen har som forventet ført til generelt forbedrede miljøforhold ved dambrugene, og reguleringen har dermed vist sin berettigelse.

Hvis amtsrådet efter ansøgning herom vurderer, at dambrugets forurening på forsvarlig måde kan reguleres gennem vilkår om den samlede udledning af forurenende stoffer, kan amtsrådet fastsætte vilkår herom i en godkendelse. Der vil ifølge dambrugsbekendtgørelsen fortsat skulle fastsættes et maksimalt foderforbrug, som selvfølgelig skal overholdes, men reguleringen af dambrugets forurening vil være baseret på en direkte kontrol med forureningen.

Uanset om reguleringen af forureningen fra det enkelte dambrug baseres på kontrol af foderforbruget eller direkte kontrol med udledningen, er det vigtigt at fastholde de forbedringer, som allerede er opnået, og at begrænse forureningen yderligere fra de dambrug, der fortsat forurener uacceptabelt.